

219.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 grudnia 1934 r.

o wprowadzeniu ograniczeń w obszarze warownym
Wilno.

Na podstawie art. 1 ust. (2) ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. o stosunkach prawnych w obszarach warownych i rejonach umocnionych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 124) zarządza się co następuje:

§ 1. W obszarze warownym Wilno wprowadza się ograniczenia praw; rodzaj i zakres tych ograniczeń określają § 2 — 8.

§ 2. Zabrania się przeprowadzania bez zezwolenia lub zgody władzy wojskowej następujących budów lub robót:

1) wznoszenia nowych budowli nadziemnych oraz usuwania lub zmiany istniejących, jako to: budowli mieszkalnych, gospodarczych, przemysłowych, społecznych (teatrów, szkół, zakładów leczniczych, obserwatorów, kościołów, dzwonnicy) oraz wszelkich wieżowych konstrukcyj;

2) dokonywania nowych budowli podziemnych oraz usuwania lub zmiany istniejących, jako to: piwnic, tuneli, zbiorników, studzien i t. p.;

3) zakładania nowych ulic lub dróg, a to tak co do ich szerokości i kierunku, jak i rodzaju nawierzchni, oraz usuwania lub zmiany istniejących;

4) budowy nowych oraz usuwania lub zmiany istniejących budów: sieci kanalizacyjnej, wodociągowej, oświetleniowej, rurociągów, sieci telefonicznej lub telegraficznej podziemnej i napowietrznej oraz urządzeń przedsiębiorstw komunikacyjnych w miastach, z wyjątkiem połączeń nieruchomości z ogólną siecią kanalizacyjną i wodociągową oraz wewnętrznych urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, oświetleniowych, telefonicznych i telegraficznych w lokalach zamkniętych;

5) budowy oraz przebudowy stałych linii kolejowych (normalnotorowych i wąskotorowych), budowy mostów, wiaduktów i estakad (pomostów wysokich dla celów komunikacyjnych) i t. p.;

6) budowy nowych oraz usuwania lub zmiany istniejących budów wodnych, jako to: portów, przystani, grobli, tam, stawów, rowów oraz urządzeń odwadniających lub nawadniających;

7) budów, dotyczących wszelkich trwałych zmian powierzchni terenu (obniżających lub podwyższających teren) jako to: urządzania i prowadzenia kamieniołomów, kopalni gliny lub piasku, tworzenie wykopów lub nasypów oraz ogrodzeń trwałych (betonowych, żelaznych i t. p.) ponad metr wysoko-

ści — oraz zmiany lub usuwania budów takich, już istniejących;

8) zalesiania i zadrzewiania terenu oraz wszelkich zmian zalesień i zadrzewień już istniejących;

9) dokonywania pomiarów lub zdjęć topograficznych i fotograficznych zarówno terenu, jak i urządzeń warownych.

§ 3. (1) Na nabycie prawa: własności, posiadania, rozrządzenia, zabudowy i użytkowania nieruchomości oraz prawa służebności na nieruchomościach. — w inny sposób, niż przez rozporządzenie na wypadek śmierci lub spadkobranie ustawowe, następujące osoby powinny uzyskać zezwolenie władzy wojskowej:

1) cudzoziemcy i cudzoziemskie osoby prawne,

2) osoby prawne, mające siedziby na obszarze Państwa Polskiego, których władze składają się choćby w części z cudzoziemców,

3) obywatele polscy, skazani za zbrodnię stanu, przestępstwo umyślne przeciw interesom zewnętrznym Państwa i stosunkom międzynarodowym lub za przestępstwo umyślne, przewidziane w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o niektórych przestępstwach przeciwko bezpieczeństwu Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 851).

(2) W przypadku nabycia prawa (ust. (1)) bez zezwolenia, władza wojskowa może wezwać nabywcę do zbycia prawa w terminie sześciu miesięcy, licząc od dnia wezwania, osobie, która prawo to może nabyć bez zezwolenia, wymaganego ust. (1), lub na nabycie jego uzyskała to zezwolenie, a w razie nieuczynienia zadość wezwaniu w tym terminie — wystąpić do sądu o unieważnienie aktu nabycia.

§ 4. (1) Dla zachowania prawa (§ 3 ust. (1)), nabytego przez rozporządzenie na wypadek śmierci, osoby, wymienione w § 3 ust. (1) pkt. 1) — 3), powinny uzyskać zezwolenie władzy wojskowej.

(2) W przypadku niewniesienia prośby o udzielenie zezwolenia w terminie dwunastu miesięcy od dnia przyjęcia spadku oraz w przypadku odmownego załatwienia prośby, stosuje się odpowiednio przepisy § 3 ust. (2).

§ 5. (1) Na wzięcie w najem lub dzierżawę nieruchomości (pomieszczeń) osoby, wymienione w § 3 ust. (1) pkt. 1) — 3), powinny uzyskać zezwolenie władzy wojskowej.

(2) W przypadku wzięcia w najem lub dzierżawę nieruchomości (pomieszczeń) bez zezwolenia (ust. (1)), władza wojskowa może zażądać od najemcy lub dzierżawcy rozwiązania umowy, wyznaczając mu w tym celu odpowiedni termin stosownie do zachodzących okoliczności.

(3) W przypadku nierozwiązania umowy w wyznaczonym terminie, traci ona ważność z upływem tego terminu z mocy prawa.

§ 6. Osoby niewymienione w § 3 ust. (1) pkt. 1) — 3) mogą brać w najem lub dzierżawę nieruchomości (pomieszczenia) bez potrzeby uzyskania ze-

zwolenia władzy wojskowej. Przepisy § 5 ust. (2) i (3) stosuje się jednak odpowiednio.

§ 7. (1) Władza wojskowa może uzależnić pobyt lub zamieszkanie poszczególnych osób w obszarze warownym od uzyskania przez te osoby zezwolenia władzy wojskowej.

(2) Cudzoziemcom oraz osobom, wymienionym w § 3 ust. (1) pkt. 3), może władza wojskowa w porozumieniu z wojewodą zabronić czasowego lub stałego pobytu albo zamieszkiwania w granicach obszaru warownego.

§ 8. Przepisy § 5 i 7 nie mają zastosowania w obrębie miasta Wilna do przedstawicieli dyplomatycznych i konsularnych państw obcych, dopuszczonych do pełnienia czynności urzędowych, i do przydzielonych im urzędników zawodowych wraz z rodzinami, jeżeli są obywatelami państwa wysyłającego i z zastrzeżeniem wzajemności w analogicznych przypadkach.

§ 9. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dwa miesiące po ogłoszeniu.

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*